

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: N. Mămăligă
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-325/18

ÎN C H E I E R E

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Compania de Asigurări „Moldova-Astrovaz” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Brașovan Veaceslav împotriva Companiei de Asigurări „Moldova-Astrovaz” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Rogulschi Serghei cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Brașovan Veaceslav, a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2016 Brașovan Veaceslav a depus o cerere de chemare în judecată împotriva CA „Moldova-Astrovaz” SA cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a relatat că la 7 noiembrie 2012, aproximativ la ora 20:45, pe strada Nicolae-Milescu Spătaru 13 din mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier cu participarea automobilelor de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, condus de Brașovan Veaceslav și „BMW 535” cu n/î XXXXX, condus de Rogulski Serghei.

A indicat că conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 7 noiembrie 2012, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut inițial, Brașovan Veaceslav.

A comunicat că nefiind de acord cu procesul-verbal din 7 noiembrie 2012 și decizia de sancționare, în ordinea art. 448 Cod contravențional, Brașovan Veaceslav a contestat actele emise de agentul constatator.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 iulie 2014 a fost admisă contestația depusă de Brașovan Veaceslav, fiind anulat procesul-verbal și

decizia agentului constator din 7 noiembrie 2012, pe motiv că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele contravenției.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 2 septembrie 2014 a fost respins recursul avocatului părții vătămate, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 iulie 2014.

A afirmat că la 17 octombrie 2014, Brașovan Veaceslav, reprezentat de avocatul Furnică Victor a depus în adresa INP o plângere împotriva acțiunilor lui Rogulski Serghei, cu solicitarea pornirii procesului contravențional în privința lui și constatării în acțiunile acestuia a faptei contravenționale.

A invocat că prin scrisoarea INP/B-1606/14 din 31 octombrie 2014 INP a expediat plângerea după competență Direcției de Poliție a mun. Chișinău. Prin scrisoarea nr. 7291 din 30 iunie 2015 Direcția de Poliție a mun. Chișinău a informat despre examinarea plângerii și întocmirii la 9 iunie 2015 a procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Rogulski Serghei, în temeiul art. 242 alin.(2) Cod contravențional.

A menționat că la 31 iulie 2015, cu numărul 366, reprezentantul reclamantului, Brașovan Tatiana, a depus în adresa pârâtului o cerere prin care a solicitat să fie deschis dosar de daună și să fie achitată despăgubirea de asigurare reclamantului, cu mențiunea că mijlocul de transport de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX a fost reparat pe parcursul examinării cauzei contravenționale, însă au fost puse la dispoziția pârâtului fotografii făcute imediat după accidentul rutier.

Mai mult că a reiterat, deteriorările mijlocului de transport „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX au fost înregistrate și video de cameramanul postului de televiziune „PRO TV” Chișinău, canal care a realizat un reportaj despre accidentul rutier.

A indicat că la 17 noiembrie 2015, de către reprezentantul pârâtului, a fost eliberată decizia prin care s-a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare din motiv că nu a fost prezentat mijlocul de transport „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX pentru a fi examinat.

A susținut că în vederea determinării întinderii prejudiciului cauzat reclamantului, la 12 iunie 2016, a depus în adresa Centrului tehnic criminalistic și expertize judiciare a IGP a MAI cererea nr. 58, prin care a solicitat ca în baza fotografiilor și imaginilor video efectuate de canalul „PRO TV”, să fie stabilit de expert care este prejudiciul material cauzat proprietarului în urma deteriorării autoturismului de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, ca rezultat al tamponării cu autoturismul de model „BMW 535” cu n/î XXXXX, condus de Rogulski Serghei.

A mai relevat că potrivit raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/12-IR-416 din 11 februarie 2016, s-a stabilit că prejudiciul material cauzat posesorului automobilului de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX, Brașovan Veaceslav, în rezultatul accidentului rutier din 7 noiembrie 2012, după prețul lucrărilor de reparație, pieselor de rezervă înlocuite, luând în considerare uzura lor fizică conform termenului de exploatare și a materialelor folosite, constituie 104 395 lei.

A precizat că drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în posesiunea asiguratului se exercită față de asiguratorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asiguratorului.

A mai subliniat că în condițiile în care la data producerii accidentului rutier, posesorul autoturismului de model „BMW 535” cu n/î XXXXX, condus de Rogulski Serghei deținea poliția RCA eliberată de CA „Moldova-Astrovaz” SA, responsabil de achitarea prejudiciului material, cauzat reclamantului prin acțiunile culpabile ale lui Rogulski Serghei, este compania de asigurări.

A solicitat încasarea din contul CA „Moldova-Astrovaz” SA în beneficiul lui Brașovan Veaceslav prejudiciul material în sumă de 104 395 și cheltuielile de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 mai 2016 a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Rogulski Serghei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 a fost respinsă acțiunea, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de către Brașovan Veaceslav, a fost casată integral hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 octombrie 2016 și a fost emisă o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii.

S-a încasat din contul CA „Moldova-Astrovaz” SA în beneficiul lui Brașovan Veaceslav prejudiciul material cauzat în sumă de 104 395 lei, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat ce urma a fi achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 3 131,85 lei și taxa de stat achitată pentru examinarea cererii de apel în sumă de 2 348, 88 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că în procesul examinării litigiului pornit la contestația înaintată de Brașovan Veaceslav, automobilul avariat de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX a fost reparat, astfel, la momentul adresării de către reclamantul Brașovan Veaceslav la asiguratorul de răspundere civilă auto, era imposibilă prezentarea automobilului avariat la examinare.

Curtea de Apel a menționat că, conform art. 22 alin. (10) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în caz de avariere sau distrugere a bunurilor, dacă autoritățile publice competente nu au reținut elemente determinante cu privire la cauzele și împrejurările producerii accidentului de autovehicul ori la pagubele cauzate, aceste elemente pot fi dovedite de partea interesată prin orice mijloc legal de probă.

Prin urmare, a considerat că instanța de fond incorect a concluzionat asupra imposibilității determinării extinderii reale a prejudiciului cauzat în urma accidentului rutier, or, reclamantul a întreprins toate măsurile necesare pentru probarea daunei cauzate, prin mijloace posibile legale de probă, în cazul dat, fiind colectate înregistrările audio/video de la canalul „Pro TV” și materialele dosarului contravențional.

Astfel, a conchis că probele sunt pertinente și concludente, iar materialul probant administrat la materialele cauzei este suficient întru justificarea sumelor ce se solicită a fi încasate în contul despăgubirii de asigurare de către reclamantul Brașovan Veaceslav.

La 18 decembrie 2017 CA „Moldova-Astrovaz” SA a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că în toate cazurile, persoana păgubită este obligată să asigure accesul asigurătorului sau reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul pentru constatarea pagubelor și întocmirea dosarului de daune.

A susținut că în cazul în care păgubitul nu a asigurat în termen de 5 zile accesul persoanelor menționate la bunul avariat, asiguratorul este absolvit de la plata despăgubirilor, reieșind din art. 20 alin. (6), (7) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

A menționat că, odată contestând procesul-verbal nr. MAI 01 884667 din 7 noiembrie 2012, considerându-se nevinovat în producerea accidentului rutier, în temeiul art. 18 alin. (1) lit. c) a Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 indiferent de rezultatele examinării cauzei, Brașovan Veaceslav avea obligația de a anunța asiguratorul și a nu întreprinde de sine stătător măsuri de reparare a pagubelor.

A invocat că potrivit art. 21 alin. (2) a Legii sus enunțate, persoana păgubită este în drept să apeleze la serviciile experților independenți, fără a prezenta asigurătorului bunurile avariate, numai în cazul în care asigurătorul nu a examinat bunurile avariate și nu a întocmit proces-verbal de constatare a pagubelor în termenul specificat la art. 19 alin. (1) lit. c). Însă, acest din urmă nu a recepționat nici o invitație la examinarea automobilului de model „Mitsubishi Lancer” cu n/î XXXXX.

A reiterat că raportul de constatare a pagubelor nu a fost prezentat pârâtului spre cunoștință, fiind întocmit unilateral și neobiectiv în baza unor fotografii și înregistrări video, ceea ce este inadmisibil. Un astfel de raport de constatare nu poate fi efectuat din motiv că nu există o metodologie de constatare a pagubei în baza fotografiilor și înregistrărilor video.

A subliniat că raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-1R-416 din 11 februarie 2016 efectuat de către expertul (specialistul) Lungu Vladimir din cadrul Centrului tehnic criminalistic și expertize judiciare al IGP al MAI nu întrunește condițiile legale, or acesta din urmă nu a identificat obiectul supus evaluării și nu a stabilit că anume acest automobil este reflectat în materialele foto.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, recursul declarat la data de 18 decembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către CA „Moldova-Astrovaz” SA în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CA „Moldova-Astrovaz” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către CA „Moldova-Astrovaz” SA.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Compania de Asigurări „Moldova-Astrovaz” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva